

דף קב:

או"ח סימן קפז פעיף א

עין משפט א.

א. בוצע מהפת במקום שנאפה טוב^ד. וקודם הברכה יחתוך קצת ויניחנה מחוברת לפת^ה ויתחיל לברך ואחר שסיים הברכה יפרידנה^ו כדי שיגמור הברכה בעוד שהפת שלמה.

ב. לא יבצע פרוסה קטנה^ז שנראה כצר עין, ולא יותר מכביצה משום שנראה כרעבתן.

הגה: ובשבת לא יחתוך^ח מהככר עד אחרי הברכה כדי שיהיו הככרות שלמות.

הגה: ומה שלא יבצע יותר מכביצה היינו בחול ואוכל לבדו, אבל בשבת או אפי' בחול ואוכל עם אחרים מותר לבצוע כפי מה שצריך לו לתת לכל אחד כזית^ט.

ד. סנהדרין ק"ב, ובזהר פ' עקב דף רע"ב ע"ב. אבל זקן שא"א לו לאכול מן הקשה יבצע מן הרך.

ה. וכשחותך הפת קודם הברכה יתחיל לחתוך אותו מצד מטה עד שיגיע לצד מעלה ולא ישלים כדי שיראה למעלה שלם ממש בשעת הברכה.

ויש שאין רוצים לחתוך כלל הפת קודם הברכה כדי שיהיה שלם ממש בשעת הברכה, וגם להשו"ע, מ"מ בפת רכה שאין קושי בחתיכה ימתין עד אחרי הברכה, כה"ח אות ז'. אם יש לו פת שלם מצוה שיברך על השלם שהוא דרך כבוד ושבח לו יתברך.

ו. אכל בשעת הברכה אסור לחתוך משום דאסור להתעסק בשום דבר בעת שהוא מברך, כה"ח אות י"ג.

ז. וצריך לבצוע כזית לכתחלה ולאכול בבת אחת בלי הפסק, אבל בדיעבד כיון שטעם אפי' הפסיק בשיחה א"צ לחזור, כה"ח אות ט"ו.

ח. שמא יחתך לו ולא יהיה לו לחם משנה, לבוש, ועוד כשחותך ממנו נופלים ממנו פרורים ואינו שלם.

ט. פירוש עיקר המצוה לתת לחם מהפרוסה שחתך לכל אחד ואחד ולא מן הלחם הנשאר וצריך ליזהר בזה בסעודה גדולה, מ"א ו'. אבל משער הכוונות דף ע"ב ע"ב משמע דצריך לבצוע מן הככר שעשה עליו המוציא ולתת לאחרים ולא מן הפרוסה שחותך לעצמו.

ועיין בכה"ח באות כ' סדר הכוונה בבציעת הפת ע"פ דברי האר"י ז"ל, וכתב השל"ה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com